

Pitanja i odgovori br. 7
JNMV 15/19

1. Šta naručilac želi da nabavi ovom javnom nabavkom? Pouzdanu opremu koja prati Evropske standarde i zahteve i da istu može da koristi u narednom budućem periodu ili opremu koju nabavlja danas a za već mesec dana može da je tretira kao elektronski otpad jer neće imati svoju primenu i upotrebnu vrednost? Napominjemo da ova zemlja ide ka Evropi i napreduje ka tome, a u Evropi postoje standardi, valjda i naručilac teži ka svemu tome ili hoće korak unazad.

Odgovor:

Naručilac želi da nabavi opremu koja zadovoljava Evropske standarde EN 12675 I EN 50556, a ne zahteve, pa je, shodno tome, raspisao nabavku pozivajući se na standarde. OCIT protokol je mogućnost, ali ne i obaveza koju semaforški uređaj mora da poseduje.

2. Da li naručilac stoji iza svojih odgovora da je ušao u razvoj svog sistema monitoringa? Ako stoji iza svojih reči kako će to da izvede bez unificiranog protokola?

Odgovor:

Naručilac je ušao u razvoj svog sistema monitoringa zbog nemogućnosti primene postojećih rešenja:

- više od polovine uređaja koje održava starije je od 25 godina
- više od 15% uređaja koje održava starije je od 35 godina,
- održava devet različitih tipova uređaja, od više različitih proizvođača
- nepostojanje ili postojanje nekompletne dokumentacije za uređaje

3. Da li naručilac ima izgrađen stav po pitanju opreme jer tokom svih odgovora na pitanja potencijalnih ponuđača, naručilac se poziva na Evropske tehnologije a onda jednim postavljenim neistinitim pitanjem odjednom menja svoje mišljenje?

Odgovor:

Naručilac ima izgrađen stav po pitanju opreme.

4. Naručilac u svom odgovoru na pitanje potencijalnog ponuđača navodi da u Nišu postoji 46 semaforških uređaja i da na 9 ima GPRS modem i da zbog toga smatra da nije potrebno da GPRS modem bude sastavni deo kontrolera. Ovo je totalno apsurdan odgovor. U današnje vreme kada dečije igračke, dečiji automobili i dečiji satovi imaju GPRS, i kada GPRS postaje obavezan uslov za komunikaciju i umesto da na uređajima koji nemaju GPRS nabavi i ugradi iste on hoće da kupi uređaj koji to nema. Apsurd nad apsurdima jer moraće da kupi GPRS ako ne danas onda sutra.

Odgovor:

Naručilac je već ušao u razvoj svog sistema monitoringa, pa mu GPRS modem nije neophodan kao obavezan deo semaforškog uređaja.

5. Na pitanje potencijalnog ponuđača da li kontroler treba da podržava različite nivoe napajanja za spoljnu opremu naručilac odgovara da mu to nije potrebno jer isključivo ima lanterne na 230V. Ponovo apsurdan odgovor. Pa u celoj Evropi već se uveliko prelazi odnosno prešlo se već na 40V, 42V, 10V, 24 V itd, i uskoro će na tržištu samo takva oprema LED moduli i biti dostupni, polako će se izbaciti iz upotrebe 230V iz višestrukih razloga. Dovoljno je spomenuti samo nama dobro poznat jedan razlog – problem nestabilnog napajanja iz distributivne mreže. Kontroler se ne kupuje jednokratno na godinu dana već na najmanju upotrebnu vrednost od 10 godina. I šta će onda naručilac za kontrolerom koji ne podržava ništa drugo osim 230V a za godinu dana bude imao u ponudi samo LED module nižih vrednosti napona napajanja? Šta će onda, da baci i otpiše novokupljeni kontroler?

Odgovor:

Naručilac već poseduje 46 uređaja koje održava u Nišu, a koji (SVI) podržavaju samo laterne na 230V

6. Nama kao potencijalnom ponuđaču nije poznat ni jedan Evropski proizvođač LED semaforne opreme koji još uvek proizvodi LED module efekta fantomskog svetla klase ispod 5 (pet) a da ne spominjemo nivo klase 3 (tri) što je bio prvobitni zahtev naručioca jer je to davno prevaziđena oprema, pa nam nije jasan ni kompromisni odgovor izbora klase 4 (četiri) kao minimuma kad to više niko ne proizvodi ili postoji jedan izuzetak za koji mi ne znamo.

Odgovor:

Evropski standardi predviđaju primenu opreme klase 3 (tri) ili više. Da je opasna za saobraćaj, već bi evropski standardi to promenili.